

Jordi Ferré: 'Frankfurt ha de ser un punt d'inflexió'

Entrevista amb el responsable de Cossetània Edicions, dins la sèrie 'Els editors catalans i Frankfurt'

Jordi Ferré, responsable de [Cossetània Edicions](#) de Valls mira amb optimisme la cita de Frankfurt, per més que, com cada any, hi anirà sobretot a treballar. El seu catàleg, fort en llibres de no-ficció, el mou a insistir en la necessitat de convidar-hi autors d'àmbits diversos, no sols literats. I als qui cerquen la confusió els diu: 'Si no tinguéssim una llengua pròpia, segur que no ens haurien convidat a Frankfurt.'

Cossetània Edicions va néixer l'any 1996 i és propietat de cinc accionistes, entre els quals Jordi Ferré. Actualment el fons editorial és d'uns 550 títols, que enguany augmentarà amb una vuitantena de novetats més. Les col·leccions estel·lars són les guies d'excursionisme i els llibres de cuina, encara que també hi ha una col·lecció de narrativa. Entre els autors que Ferré esmenta hi ha l'àvia Remei, Martí Gironell, Teresa Pàmies, Xavier Grasset, Margarida Aritzeta, Mercè Foradada, Jordi Cervera, Francesca Aliern, Ramon Alcoberro, Jaume Grau, Carles Quílez, Jaume Fàbrega, Eliana Thibaut i Comalada, Pere Tàpies, Francesc Murgadas.

—Quants anys fa que va a la Fira de Frankfurt?

Des del 2002. Sis anys, doncs.

—Ja sap què hi farà enguany a Frankfurt? Quants contractes, aproximadament, formalitzarà?

Més o menys com l'any passat. Tindrem al voltant d'una vintena de cites amb editors amb els quals ja hem contactat abans. Cada any també entrem en contacte amb nous editors. En aquest cas anem una mica a cegues. Hi contactem perquè creiem que es poden interessar per alguns llibres nostres. Per exemple, tenim un llibre que creiem que pot interessar el mercat anglo-saxó: 'Peix, marisc i bacallà' de Mariona Quadrada, amb fotografies de Josep Borrell. Hem entrat en contacte amb editorials especialitzades en cuina per mirar de vendre'ls-en els drets. És això que hem de fer. Tal com em va dir el secretari general del gremi d'editors, Segimon Borràs: 'A Frankfurt, s'hi va a comprar, a vendre i a aprendre.' Aquestes tres paraules defineixen molt bé què hem d'anar a fer a la fira.

—Serà gaire diferent la seva agenda, enguany que la cultura catalana n'és la convidada d'honor?

En principi, el dijous i el divendres intentarem que no ens afecti gaire el programa de la cultura catalana, i ens concentrarem en la feina. Quan la fira tancarà, sí que anirem a veure alguns actes paral·lels i la presentació d'algun autor. I el dissabte, si tot va bé, el destinarem en bona part als actes de cultura catalana. Però no s'ha de perdre de vista que nosaltres, a Frankfurt, hi anem a treballar, hi hem de fer la nostra feina.

—Participarà en cap acte (debat, taula rodona...) del programa institucional de cultura catalana? Li ho han proposat?

En principi no m'han convidat a participar en cap acte. Ningú no me n'ha dit res. Però segur que deuen haver fet un programa en què hi haurà representats editors de diversa mena. Segur que m'hi sentiré representat.

—Quins objectius s'ha marcat enguany pensant en Frankfurt?

Aquests últims anys hem intentat de vendre'hi allò que nosaltres fem més, que són les guies d'excursions i els llibres de cuina, i enguany també ens hi concentrarem. No és fàcil, però ja hem aconseguit, per exemple, de traduir a l'alemany la guia 'El Camí de Sant Jaume' i provarem de vendre'n els drets a més llengües. I tenim alguna altra guia que també té moltes possibilitats de ser traduïda a l'alemany. Com que el nostre és un país receptor de turisme, creiem que aquestes guies poden tenir mercat a fora. A més, a Frankfurt, hi portarem alguns llibres d'assaig, com el primer que va escriure Martí Gironell, 'La ciutat dels somriures', del qual tenim molt avançada la negociació per a traduir-lo a l'italià. Hem fet una selecció de possibles títols del nostre catàleg, que són els que portarem a Frankfurt i que ja mostrem a la nostra web, a l'apartat '[Foreign Rights](#)'. La literatura no és el nostre fort, encara que també oferim tres títols: de Margarida Aritzeta, 'El llegat dels Filisteus'; 'Dins el cor del Marroc' de Josep-Lluís González i 'Centaures' de Mercè Foradada.

—Quins autors ha aconseguit que es traduïssin?

A més de 'Camí de Sant Jaume' a l'alemany, s'ha traduït a l'italià 'A la butxaca d'un mort' d'Àngel O. Brunet i 'Psicòpata' de Carles Quílez.

—El nombre de traduccions aconseguides aquests dos darrers anys i les que vindran marcaran l'èxit del fet de ser la cultura convidada?

Crec que sí. Si després de promoure la nostra cultura, no hi ha més interès pels nostres llibres i autors, no haurem avançat i, per tant, no s'haurà aconseguit l'objectiu de Frankfurt. També crec que és important de destriar llibres i literatura. Una cultura important ha de provar de vendre tots els seus d'autors: d'assaig, excursió, cuina, etc. Tot és important, encara que la literatura sigui allò que llueixi més i el cavall de batalla.

—On posaria el límit de l'èxit i del fracàs de l'esdeveniment?

L'èxit, l'aconseguirem si som capaços de projectar els nostres autors, la nostra cultura i els nostres llibres. I el fracàs s'esdevindrà si

l'any 2009 som al nivell de l'any 2005. És com la cursa d'un ciclista: si li donem impuls, agafa més velocitat, una velocitat que ha de durar. Per tant, hem d'aconseguir que els nostres autors siguin més coneguts, fer més contactes, obtenir més traduccions... Si no fos així, jo ho consideraria un fracàs. Frankfurt ha de ser un punt d'inflexió, com ho va ser Barcelona 92 per a la ciutat (tenint en compte que cada fita s'ha d'ajustar a la dimensió i a l'àmbit que li corresponen). Ara, estic convençut que Frankfurt 2007 no serà un fracàs.

—És dels qui creuen que hi haurà un abans i un després de Frankfurt 2007?

Hi hauria d'haver un abans i un després. Suposo que sí. Allò que no sabem és la magnitud que tindrà. Al pre-Frankfurt ja hi ha hagut un major interès del mercat alemany.

—Creu que ens pot acabar perjudicant Frankfurt?

Ho hauríem de fer molt malament. Només ens pot perjudicar en una cosa: l'embolic que algú té sobre què és literatura a Catalunya i literatura en català, o cultura a Catalunya i cultura en català. Si aquest embolic es transmet durant Frankfurt pot tenir conseqüències negatives, perquè donarem un missatge equivocat. Hi haurà gent que no entendrà què és la cultura catalana, si es queda amb la idea que hi ha molts escriptors que escriuen en castellà que formen part de la cultura catalana. Si sols restés això, que estic segur que no passarà, seria molt negatiu.

—Que s'hagi triat la literatura/cultura catalana de convidada d'honor ja és, de si, un reconeixement?

Sí. I prou que va costar, essent una cultura sense estat. Allò que es convida és la cultura catalana. De totes maneres, cal dir que, si la cultura catalana no tingués una llengua pròpia, que és allò que li dóna sentit, segur que no ens haurien convidat a Frankfurt. I la gent ha de ser-ne conscient.

—Què s'hauria de fer perquè la Fira situés al mapa la literatura catalana?

El camí que es fa ja és per a aconseguir això: promoure els clàssics i els autors actuals ha de permetre de situar-nos al mapa. Hem de promoure els nostres autors, de tots els àmbits.

—Quins autors creu que haurien de ser presents a Frankfurt com a conjunt representatiu de la literatura catalana actual?

Els necessaris, ni més ni menys. S'hauria de donar una visió àmplia dels autors que tenim i, hi insisteixo: hem de portar a Frankfurt autors de literatura i de les altres disciplines (assaig, cuina, autoajuda...). Per una altra banda, dur-hi autors perquè sí no té gens de sentit. Els autors convidats han d'anar-hi a fer feina: presentacions de llibres, taules rodones, conferències, per fer-los conèixer a editors internacionals... Dur els autors a passejar serveix de ben poca cosa. Jo suposo que tots els autors que hi duran tindran alguna cosa a fer; d'una altra manera no ho entendria.

—Què li sembla la posició dels qui es neguin a anar-hi?

Gràcies a Déu, ningú no està obligat a res. És tan respectable de no anar-hi com d'anar-hi.

—A Frankfurt, com s'hi trobaria més còmode, amb polítics o sense?

Els polítics han de fer la seva feina i nosaltres, la nostra. A Frankfurt 2007 els polítics hi han de ser com a representació institucional del nostre país. No em molesta que hi vagin, més aviat no entendria que no hi anessin.

—Té ganes que ja hagi passat la Fira de Frankfurt d'enguany?

Tinc ganes de ser-hi. Frankfurt 2007 serà una experiència interessant i, com a tal, tinc ganes de viure-la.

M. S.

7 juny 2007

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)